

Шареното училище

Новини | Общество | на 19.11.2021 06:00 | от Вера Траянова

Защо говорим за това?

Защото е вдъхновяващо как деца, родители и учители заедно са променили училището си.

Днес ще ви разкажем за едно необикновено училище. Казва се "Професор д-р Стоян Белинов". Намира се в Пловдив, на една малка уличка с чудесното име "Прохлада". Училището е много голямо - колкото две футболни игрища. Към него има общежитие на цели пет етажа и детска градина с предучилищни групи.

В него децата и учителите си говорят на [жестов език](#). Азбуката в този език се оформя чрез знаци с пръстите. А думите и изреченията - с едната или с двете ръце. Например ако приложиш длан към гърдите си, казваш думата "мое". Така говорят хората с увреден слух - като децата в училище "Професор д-р Стоян Белинов".

Ако влезем сега в училището и се качим на втория етаж, ще видим една тайнствена врата. На нея има табелка с усмихнато човече. Едната страна на табелката е зелена с надпис "Заповядай!".

А пък гърбът ѝ е червен. Не него пише: "Моля, не влизай".

Това е кабинетът на директора - госпожа Златина Стаматова.

Ако сега се приближим още малко... ще видим, че табелката е зелена!

Всъщност табелката много рядко е обърната от червената страна. Госпожа Стаматова винаги е насреща за учениците или учителите. Затова направо влизаме да поговорим с нея. Ето какво ни разказа тя.

ДИРЕКТОР

ЗАПОВЯДАЙ! 😊

В училището учат около 100 деца от цялата страна. Тези, които не са от Пловдив, живеят в общезитието. Всички обичат да спортуват и ходят често на състезания - по борба, волейбол, [футзал](#), шах! Във витрините даже вече няма място за купищата купи, които са спечелили.

Освен това много обичат да танцуват народни танци. Може би се чудиш как? Ами с отлично чувство за ритъм и усещане за тактовете.

А някои учители пък са особено свързани с училището - техните родители някога са учили тук. Затова са избрали точно тази професия. И точно това училище.

Наскоро децата, родителите и учителите имали страхотно преживяване. Сами преобразили сградата. Класните стаи били много стари, сиви, унили...

Трябвало да се промени! Как станало това?

Госпожо Стаматова, кажете ни повече за промяната в училището.

Всичко започна миналото лято. Обади ни се една организация. Казаха: "Хей, искате ли да ви помогнем? Ще ви дадем материали и фототапети. Но при едно условие - трудът да е от вас". Малко ме беше страх. Ще откликнат ли хората? Ще им хареса ли идеята? Много се зарадвах, когато всички се включиха - учители, родители, деца... Сами боядисвахме, лепихме тапети, сменяхме мебели... Беше страшно забавно, но и се поизпотихме.

Първият етаж сега е с мотото "Аз вярвам в себе си!".

Вторият етаж ни казва, че се случват чудеса.

А третият ни учи да бъдем успешни. Напомняме и за важните неща като приятелство, постоянство и смелост.

Какви други проекти имате?

Много ни вълнува театърът. Един колега е завършил пантомима и прави етюди с децата. Понякога ни гостува и един театър на сенките от Истанбул - много е увличащ. Казва се "Карагъоз", което на турски означава „черноок“. Кукловодите играят зад платно с лампа и се виждат сенките на куклите.

А пък след осми клас имаме класове по готварство - даже си хапваме добре! Имаме клубове по шах, борба... А също и класове, които шият и правят макраме.

Също така искаме да продължим работата с тази организация. Искаме да направим специализирани кабинети. Например кабинет по фотография. Учениците не само ще снимат, но и ще слагат снимките си на чанти, тениски, чаши... Чака ни още много работа, но си струва.

Ето така се е случило преобразяването на училището. А в това клипче можеш да видиш пример за жестов език:

Въпросника към тази статия можеш да решиш онлайн на:
<https://www.knigovishte.bg/book/1735-sharenoto-uchilishte>

Сканирай този QR-код и влез директно във въпросника ->

©"Вижте" е издание на Фондация Гутенберг 3.0. Всички права са запазени

